R 5721 **Israel's "Seven Times" of Chastisement A Blessing**

இஸ்ரயே□ன் ஏழத்தனையான தண்டனை ஓர் ஆசீர்வாதம்

கேள்வி : ஆபே–ன் காலத்தி–ருந்து நமது கர்த்தரின் காலம் வரை நீதியான இரத்தம் சிந்துதலுக்கான தண்டனை கி.பி.70ல் இஸ்ரலேயர்கள் மேல் வந்ததென்றால், சுவிசேஷ யுகத்தில் அவர்கள் கடந்து சென்ற தண்டனையை நாம் எப்படி விளக்குவது?

பதில்: நமது ஆண்டவரின் மரண நேரத்தில் யூதர்கள், "இவனது இரத்தப்பழி எங்கள் மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் இருப்பதாக" என்று சொன்னதை நிச்சயம் நாம் அறிவோம். இயேசுவின் மரணத்திற்கான பழியை தாங்கள் மாத்திரமல்ல, தங்களது பிள்ளைகளும் சுமக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். இந்த ஜனங்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதையும் அவர்களது இருதய நிலையையும் முன்னறிந்த தேவன் ஆரம்பத்தி–ருந்தே அவர்களது "ஏழத்தனையான தண்டனையை" திட்டம் பண்ணியிருந்தார். இதுவே மோசே, லேவியராகமம் புத்தகத்தில் பதிவு செய்ய காரணமாயிருந்தது. (லேவியராகமம் 26:18–45) இஸ்ரயேலர்கள் தங்களது உடன்படிக்கையை மீறியதற்கு வருந்தாமலும் இப்படியாக தேவன் அவர்களைத் தண்டித்தும் அவர்கள் மனந்திருப்பவில்லையென்றால், அவர்கள் மேல் "ஏழுத்தனையான (ஏழுகாலங்கள்) தண்டனையை" கொண்டு வருவேன் என்று கர்த்தர் அறிவித்திருந்தார்.

வேதாகம காலக்கணக்கில் ஒரு "காலம்" என்பது ஒரு அடையாளமான வருடம். யூதர்களின் கணக்கின்படி ஒரு வருடம் என்பது 360 நாட்களைக் கொண்டதாகும். ஆகையால் ஒரு வருடம் என்பது 360 வருடங்களை குறிப்பதாக இருக்கும். ஆகையால் ஏழு காலம் (ஏழு வருடம்) என்பது 2520 உண்மையான வருடங்களாக இருக்கும். இந்த ஏழு காலங்கள் அல்லது ஏழு அடையாளமான வருடங்கள் கி.மு.606ல் எருசலேமின் அழிவில் ஆரம்பித்து, அது தொடர்ந்து முழு தேசத்தையும் பாபிலோனுக்கு கொண்டு சென்று முன்னுரைக்கப்பட்ட 70 வருட பாழாகுதல் ஆரம்பித்தது. (எரே.25:8–12; 2 நாளாகமம் 36:14–22) அது கடந்த 1914 செப்டம்பர் 21 வரை தொடர்ந்திருக்கிறது என்று நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம்.

இஸ்ரயேல் மேலான இந்த நீண்ட பெருந்துன்ப காலத்தில் தேவன் புறஜாதிகளுக்கு அவர்களால் என்ன செய்யக்கூடும் என்பதை காண்பிக்க உலக அரசாங்கத்தை ஆள அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தார். இந்த "காலங்களில்" தேவன் தம்முடைய உடன்படிக்கையின் மக்களோடு வேறு விதமாக தொடர்பு வைத்திருப்பார் என்பதை அறிவித்திருந்தார். அவர்களுக்கு எதிராக இவர் நடந்து, அவர்களை புறஜாதி தேசங்களெங்கும் சிதறப்பண்ணுவார். அவர்கள் சத்துருக்கள் முதலானவர்களின் கீழாக இருக்க வேண்டும். கர்த்தரால் முன்னுரைக்கப்பட்டதற்கு இசைவாக, "ஒரு ராஜா இல்லாமல்" யூதர்கள் மற்ற தேசங்களால் ஒடுக்கப்பட்டது ஒரு சரித்திரமாக இருக்கிறது. இந்த அனுபவம் இஸ்ரயேலருக்கு அனுகூலமற்று இருந்தது போல அனுகூலமாகவும் இருந்திருக்கிறது. அவர்களது நன்மைக்காக தேவன் அவர்களுக்கு கொடுத்த அனுபவமாக அது இருந்திருக்கிறது.

"நான் உபத்திரவப்படுவதற்கு முன் நான் வழிதப்பி நடந்தேன்"

இந்த "ஏழத்தனையான காலத்தில்" மிகவும் துன்பத்தையும் பயிற்சியையும் பெற்றிருந்தார்கள். தேவனுடைய அனைத்து ஜனங்களும், ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவர்களது சீர்திருத்துதலுக்கும் அபிவிருத்திக்கும் தண்டனையானது கொஞ்சம் அதிகமாகவும் குறைவாகவும் தேவைப்படுகிறது. தேவன் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலருக்கு கூறுவதாவது; "தகப்பன் சிட்சியாத புத்திரனுண்டோ? எல்லாருக்கும் கிடைக்கும் சிட்சை உங்களுக்கு கிடையாதிருந்தால் நீங்கள் புத்திரராயிராமல் வேசிப்பிள்ளைகளாயிருப்பீர்களே." (எபிரேயர் 12:8) இது வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்களாகிய மாம்சீக இஸ்ரயேலுக்கும் பொருந்தும். அவர்கள் தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் மக்களாக இருந்தபடியால் அவர்களை கையாண்டு வந்தார். இந்த 2520 வருடங்களில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அனுகூலமாக இருக்கும்படியாகவும், நன்மையானதை செய்யும்படியான அனுபவங்களை உண்மையிலேயே கொடுத்தார். அந்த கசப்பான அனுபவங்கள் மிகவும் அனுகூலமாக இருந்தது. இயேசு வந்தபோது உலகிலேயே இவர்கள்தான் பரிசுத்தமுள்ள ஜனங்களாக இருந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் அவர்கள் "ஏழத்தனையான காலத்தின்" குறைவான பகுதியையே அனுபவித்தார்கள்.

நமது கர்த்தரும் அப்போஸ்தலர்களும் போதித்த சுவிசேஷம் ஏறக்குறைய ஐந்நூறு யூதர்களை இயேசுவை மேசியா என்று நம்ப வைத்தது என்று நாம் காண்கிறோம். அதன் பிறகு, பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப் பிறகு ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் விசுவாசித்தார்கள். அவர்கள் உண்மையான இஸ்ரயேலர்களாக, வஞ்சனையற்றவர்களாக இருந்தார்கள் என்று நமக்கு சொல்லப்படுகிறது. மேசியாவை ஏற்றுக் கொள்ள இஸ்ரயே–ல் அதிக எண்ணிக்கையானவர்கள் தயாராகியிருந்தார்கள் என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. நல்லொழுக்க சம்பந்தமான அனுபவங்களை அவர்கள் கடந்து வராதிருந்தால் நிலைமை இப்படி இருந்திருக்காது. இந்த அனுபவங்கள் அவர்களை புற ஜாதி ஜனங்களி–ருந்தும் பிரித்து, பூமியின் எந்த ஜனங்களுடனும் கலக்காமலும் இருக்கச் செய்தது.

பாபிலோன், மேதோ பெர்சியா, கிரேக்க மற்றும் ரோம அரசாங்கங்களின் கீழ் யூதர்கள் செழுமையாக இருந்திருந்தால் அவர்கள் மற்ற ஜனங்களுடன் கலந்து மொத்தத்தில் யூதர்கள் என்ற தனித்தன்மையை இழந்திருப்பார்கள். கி.பி. 70ல் தீத்து ராயனால் அவர்களது தேசம் கவிழ்க்கப்பட்ட பிறகி–ருந்துகூட இது அவர்களது சந்ததியினருக்கு உண்மையாயிருக்கிறது. சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் இப்படிப்பட்ட பெருந்துன்பத்தை தேவனால் தொடர்ந்து பெற்று வந்தார்கள். இதன்மூலம் அவர்கள் உலக ஜனங்களி–ருந்து பிரித்து வைக்கப்பட்டார்கள். இப்படியாக அவர்கள் மனம் பணிவான நிலைமையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இதன்மூலம் கிருபையின் காலம் திரும்ப கிடைக்கும்போது கர்த்தரின் ஊழியத்திற்கு நன்கு தயார்ப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருப்பார்கள்.

தகுந்த காலம் வரும்போது இஸ்ரயேலர்கள் மற்ற ஜாதியாரைக் காட்டிலும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு மிகவும் தயாராயிருப்பார்கள் என்பது எங்களது எண்ணமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கடந்து வந்த பெருந்துன்பம், பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்படிதல் முதலானவை அவர்களை ராஜ்யத்துக்கு தயார்படுத்தும். ஆகையால் நாம் இந்த நீண்டகால துன்பத்தையும் கஷ்டத்தையும் வெறும் தண்டனையாக

நினைக்கக்கூடாது. யூதர்களின் நன்மைக்காகவே அவர்கள் புறஜாதியார் காலம் முழுவதும் புறஜாதியாரால் மிதிக்கப்பட வேண்டும்.

இஸ்ரயேலரின் திரும்ப கூட்டிச் சேர்க்கப்படுதல்

சுவிசேஷ சபை நிறைவடைந்தவுடனே தேவகிருபை திரும்ப கிடைக்கும் என்று பரிசுத்த பவுல் நமக்கு கூறுகிறார். “புறஜாதியாருடைய நிறைவு (புறஜாதியாரி–ருந்து சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் தொகை நிறைவு) உண்டாகும் வரைக்கும் இஸ்ரலேயரில் ஒரு பங்குக்கு கடினமான மனதுண்டாயிருக்கும். இந்தப் பிரகாரம் இஸ்ரயேலரெல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள். மீட்கிறவர் (இயேசுவும் அவரது மணவாட்டியும், தலையும் சரீரமாகிய சபை) சீயோனி–ருந்து (மகிமையடைந்த சுவிசேஷயுக சபையாகிய ஆவிக்குரிய சீயோன்) வந்து அவபக்தியை யாக்கோபை (மாம்சீக இஸ்ரயேல்) விட்டு விலக்குவார் என்றும்; நான் அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கும்போது, இதுவே நான் அவர்களுடனே செய்யும் உடன்படிக்கை என்றும் எழுதியிருக்கிறது.” (ரோமர் 11:1–33)

தேவன் எல்லாருடைய பாவங்களையும்–இஸ்ரயேலரின் பாவங்கள், சுவிஷே யுக சபையை அமைக்கிறவர்களின் பாவங்கள் மற்றும் முழு உலகத்தின் பாவங்கள்–நீக்கிப் போட தீர்மானம் பண்ணியிருந்தார். இதற்காகவே கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தப்பட்டார், இதற்காகவே அவர் மரித்தார். இந்த நீக்குதல், அல்லது அகில உலகத்தின் பாவங்களை நீக்கிப் போடுதல், ஒவ்வொருவரும் பரலோக பரிசாகிய பாவ மன்னிப்பை உணர்ந்து அரசாங்கத்திற்கு கீழ்ப்படிவதால் முன்னேறும்.

தேவனிடம் நம்பிக்கை வைத்து, பிரமாணம் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் போதனைகளை இன்னும் பற்றிக் கொண்டிருக்கிற புராதன யூதர்கள் புதிய யுகத்தின் ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக்கொள்வதில் முதலாவதாக இருப்பார்கள். “சுவிசேஷத்தைக் குறித்து அவர்கள் உங்கள் (சபை) நிமித்தம் பகைஞராயிருக்கிறார்கள்; தெரிந்து கொள்ளுதலைக்குறித்து அவர்கள் பிதாக்களினிமித்தம் அன்புகூரப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். ” யூதர்களின் தேசம் கி.பி.70ல் கவிழ்க்கப்பட்டதோடுகூட சுவிசேஷ யுக முழுவதும் அவர்கள் இருந்த துன்ப நிலைமை உண்மையிலே தேவனிடமிருந்து வருகிற கிருபையாக இருக்கிறது. “ஏழத்தனையான” தண்டனையின் காலத்தில் அவர்கள் கடந்து வந்த துன்பங்கள் அனைத்தும் அவர்களது நன்மைக்காகவும் அவர்களை மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்களுக்கு தயார்படுத்துவதற்காகவும் இருக்கும். ராஜ்யத்தில் சபையானது முதலாவதாகவும் மாம்சீக இஸ்ரயேலர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு கால விசுவாசிகளின் தலைமையில் இரண்டாவதாகவும் இருப்பார்கள். அதைத் தொடர்ந்து அனைத்து தேசங்களும், இஸ்ரயே–ன் அங்கங்களாகி தேவ கிருபைக்கும் ஆசீர்வாதங்களுக்கும் வருவார்கள். அனைவரும் நமது கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

“கதவானது” அநேகமாக இன்னும் மூடப்படவில்லை

கேள்வி: இந்த காலத்தில் அர்ப்பணம் செய்கிற ஒருவனுக்கு “மணவாட்டி” வகுப்பாராகிற வாய்ப்பு ஏதாவது உண்டா அல்லது இப்போது அழைப்பு முடிந்துவிட்டதா?

பதில்: நாம் பொதுவான அழைப்புக்கும் கதவு அடைப்படுவதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை காண்கிறோம். 1881–இல் போதுமான எண்ணிகையிலானவர்கள் அழைக்கப்பட்டு, அந்த அழைப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டபோது பொதுவான அழைப்பு முடிந்துவிட்டது என்று நாங்கள் புரிந்து கொள்கிறோம். இப்படியாக அழைக்கப்பட்டு, அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு இன்னும் பரீட்சை இருந்தது, கடைசிவரை உண்மையுடன் சகிப்பவர்கள் மட்டுமே கடைசியில் ஜெயங்கொண்டவர்களாக எண்ணப்படுவார்கள். தங்களது அனுதின வாழ்க்கையில் தங்களது உடன்படிக்கைக்கு விசுவாசத்தை நிரூபிக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் பட்டிய––ருந்து நீக்கப்படுவார்கள். அதாவது விசுவாசத்துடன் ஓடவில்லை என்றாகிறது. இது தொடர்ந்து நிறைவு செய்யப்படவேண்டிய கா– இடத்தை உண்டாக்கும். இப்படி கா–இடத்தை நிரப்புவதற்கு புதிய அழைப்பு தேவைப்படாது. ஒருவர் வெளியேறும் போது இன்னொருவரை நுழைய அனுமதிப்பதாகும்.

1881–க்கு முன் அர்ப்பணம் செய்தவர்களில் அநேகர் “நன்மை செய்வதில்” தோற்றுவிட்டார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். பரலோக அனுக்கிரங்களுக்காக பூமிக்குரிய ஆசைகளை ப–யிடுவதில் வைராக்கியமான விசுவாசத்தின் மூலம் உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தும் நம்பிக்கையுடனும் நீங்கள் அர்ப்பணம் செய்யும் காலத்தில் நீங்கள் இன்னும் இருக்கிறீர்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். நமது அபூரணத்தையும் கர்த்தரின் நிறைவையம் உணர்ந்தவுடனேயே எந்த காரியத்திலும் நம்மை முற்றிலுமாக கர்த்தரிடம் ஒப்புக் கொடுப்பதே மிகவும் நியாயமான காரியமாக இருக்கும். அவர் நமக்கு என்ன பரிசு கொடுக்கப்போகிறார் என்பது பற்றி அக்கறையில்லாமல் நாம் அவரை பாதுகாவலராக பெற்றிருக்கிறோம் என்பதில் நாம் சந்தோஷம் அடைய வேண்டும். மிகவும் பெரியவராகவும் மிகவும் உதாரகுணமுடையவராகவும் தேவன் இருப்பதால், தம்முடையவர்களுக்கு நல்ல வெகுமானங்களை கொடுப்பார் என்று நாம் நிச்சயப்படுத்துகிறோம். வேறு வகையில் சொல்லுவோமேயானால், சிறுமந்தை முடிவடைந்த பிறகு, கீழ்ப்படிதலும் மற்றும் ப–யின் ஆவியை உடைய மற்றவர்களை வேறுவிதமாக ஆசீர்வதிப்பதில் கர்த்தர் சந்தோஷமடைவார்.